

■ † Άγια και Μεγάλη Παρασκευὴ

«Ὁ Σταυρὸς: ἕνας ἀρχάγγελος ποὺ εὐαγγελίζεται χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι»*

Ἡ Σταύρωσις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ὄλων τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ὅταν ὁ ἀμαρτωλὸς νιώσῃ τὴν δική του ἀμαρτωλότητα καὶ τὴν ἀψευδῆ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, δὲν βρῖσκει ποῦ νὰ κρυφθῆ, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν σκιά τοῦ Σταυροῦ.

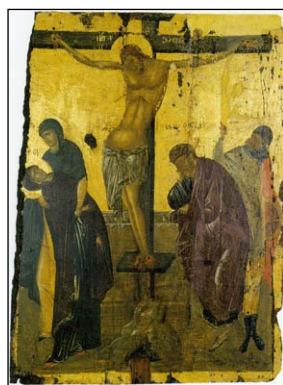
Ἐκεῖ ἀποκτᾶ τὴν βεβαιότητα πὼς, ὅσο στέκεται μόνος του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ζῆ μὲ τις ἀμαρτίες του· ἀκόμη καὶ μὲ τὰ δάκρυά του γιὰ αὐτές, δὲν ἔχει συγχώρησι.

Μόνη σωτηρία γιὰ αὐτὸν εἶναι ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου στὸν Σταυρὸ. Στὸν Σταυρὸ σχίσθηκε τὸ χειρόγραφο ὄλων τῶν ἀμαρτιῶν μας (βλ. Κολ. β' 14). Κάθε ἄνθρωπος ποὺ τὸ ἀποδέχεται αὐτὸ μὲ ἀπόλυτη πίστι, συμμετέχει στὸ Μυστήριον τῆς Ἀφέσεως.

Ὅσο ὠρμάζει ἡ πίστις αὐτή, ὠρμάζει ἐπίσης καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη στὴν ἄφεσι, ὅπως καὶ ἡ παρηγοριὰ ἀπὸ τὴν αἴσθησι τῆς εἰσόδου μας στὴν κατάστασι τῆς Ἀφέσεως στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ὁ Σταυρὸς εἶναι πηγὴ τῆς ζωῆς, γιὰτὶ ἀπὸ αὐτὸν ὁ ἀμαρτωλὸς ἀντλεῖ τὴν χαρὰ τῆς συγχωρήσεως.

Ἀπὸ τὴν ἀποψι αὐτή, εἶναι μὲ τὸν τρόπο τοῦ ἕνα ἀρχάγγελος ποὺ εὐαγγελίζεται χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι.

(*) Ὁσίον Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωτικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 128-129, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.